U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudkyň JUDr. Brigity Chrastilové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci **žalobkyň: a) Z. K.-A., b) T. K.,** zastoupených JUDr. Evou Vaňkovou, advokátkou, se sídlem Rokycanova 114, Vysoké Mýto, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 4. 2003, č. j. U - 226/VL - 14 - P01 - 2000, v řízení o kasační stížnosti žalobkyň proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové č. j. 30 Az 113/2003 - 29 ze dne 23. 12. 2003,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. JUDr. Evě Vaňkové, advokátce, se sídlem Rokycanova 114, Vysoké Mýto, **se** odměna za zastupování žalobkyň v řízení o kasační stížnosti **nepřiznává**.

Odůvodnění:

Dne 23. 12. 2003 zamítl Krajský soud v Hradci Králové shora označeným rozsudkem žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 4. 2003, č. j. U - 226/VL - 14 - P01 - 2000, kterým žalobkyním (dále jen „stěžovatelky“) nebyl udělen azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), s tím, že se na ně nevztahuje překážka vycestování podle § 91 téhož zákona.

Proti uvedenému rozsudku podaly stěžovatelky kasační stížnost, kterou odůvodňují tím, že jsou dány zákonné důvody specifikované v § 103 odst. 1 písm. a) až d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), jelikož napadené rozhodnutí Krajského soudu v Hradci Králové je v rozporu s platným právním řádem a dále shledávají vážná pochybení všech dosavadních orgánů v řízení o udělení azylu a že krajský soud věc posoudil v rozporu se zákonem o azylu.

Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. není kasační stížnost přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s. Nejvyšší správní soud již ve svých předchozích rozhodnutí uvedl (např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 2. 2004, č. j. 6 Ads 21/2003 - 43), že uplatní-li stěžovatel v kasační stížnosti důvody spočívající v citaci jednotlivých písmen § 103 odst. 1 s. ř. s., které blíže nekonkretizuje, nelze vyjít

z toho, že je uplatněn důvod uvedený v § 103 odst. 1 s. ř. s. Takovouto kasační stížnost je nutno za použití § 104 odst. 4 a § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítnout jako nepřípustnou.

V dané věci stěžovatelky citují ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s., přičemž jen bez jakýchkoli konkretizujících údajů uvádí, že rozhodnutí soudu a správního orgánu bylo vydáno v rozporu s právním řádem. Takto uplatněný důvod kasační stížnosti nelze považovat za důvod uvedený v § 103 odst. 1 s. ř. s. Kasační stížnost je tedy podle § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřípustná a Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než ji podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítnout.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá při odmítnutí kasační stížnosti žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Jelikož soud ze spisu nezjistil žádný úkon právní služby učiněný zástupkyní stěžovatelek, která jim byla k jejich žádosti ustanovena usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 23. 2. 2004, č. j. 30 Az 113/2003 - 45, bylo rozhodnuto, že se JUDr. Evě Vaňkové odměna za zastupování stěžovatelek v řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. října 2005

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu